

MARELE VIZIR de Derviş Suşici

La al doilea turneu al său peste hotare — acum, în cadrul schimbului cu Teatrul Dramatic „Bacovia“ din Bacău — Teatrul Național din Tuzla (R. S. F. Jugoslavia) își reafirmă vocația de instituție culturală de frunte a Bosniei și Herțegovinei. Constituit în urmă cu 23 de ani și canalizând energiile stimulate de exemplul unor străluciți înaintași animați de idealurile autodeterminării naționale și apoi ale mișcării revoluționare de eliberare condusă de comuniști, nucleul de bază al Teatrului Național din Tuzla s-a format în cadrul detașamentelor de partizani. E un fapt cu semnificații adinci în trecutul și prezentul ansamblului.

Marele vizir este o piesă inspirată din istoria tumultuoasă a Bosniei. Derviş Suşici — scriitor din Tuzla — a gândit-o ca o dramă a puterii în împrejurările vitrege ale asuprii naționale exercitată de imperiul turcesc. În evocarea destinului eroului Mehmed Paşa Sokolovici, el a antrenat și un complex de împrejurări concrete ale epocii: lupta sectelor cu concepții liberale împotriva tiraniei, intrigile de curte și complicitățile personajelor suspuse. Motiv pentru autor ca și pentru regizorul Dušan Mihailovici de a colora pitoresc acțiunea și de a prilejui actorilor un joc suplu și convingător, în pofida unor situații de un patetism subliniat. Rolul titular este interpretat de Selih Naşici cu o mare capacitate de dezvăluire gradată a tragicului. Marko Stanici (Hassan) subliniază forța unui caracter nezdruincinat în convingeri de furtuna istoriei, iar Macs Damdžici (Piláviĵa), temeiurile interioare ale acelorași convingeri. Cu sensibilitate și discretă coloratură lirică. Vikica Stefanovici (Esmihan); riguros în întru chiparea intransigenței Bogumil Klava (Ismail Orlovici); cu subtile nuanțe, Miodrag Mitrovici (Duzel) și cu farmec fizic și de o evidentă vibrație a sensibilității, Jarko Veliki (Murad), ca și majoritatea celorlalți interpreți, ne-au dat imaginea unei trupe bine încheigate, avînd la bază severe principii ale interpretării moderne.

Costumele, refuzîndu-se, în general, unei exagerate fantezii orientale și încercînd respectarea adevărului istoric, nu sînt totuși, pe alocuri, scutite de ostentația amănunțului strălucitor; în schimb decorurile (Sava Sandorov) sînt eliberate de aceste adaosuri, ba unele — ca de pildă, biroul vizirului — au o deosebită forță evocatoare.

*) Spectacole prezentate la Braşov, Bacău, Iaşi, Tulcea.

C. Isac

Scenă din „Nu vă jucați cu oltencele“ (O dimineață de pomină) de Gheorghe Vlad la Teatrul de Dramă și Comedie din Constanța. Regia: Călin Florian

Fotocronica

